Psalm 18

Tekst Biblii Tysiąclecia: **Król dzięki czyni za zwycięstwo**

1 Kierownikowi chóru. Sługi Bożego, Dawida, który wypowiedział do Pana słowa tej
pieśni, gdy go Pan wybawił z mocy wszystkich jego nieprzyjaciół i z ręki Saula.
2 Rzekł wtedy:
Miłuję Cię, Panie, Mocy moja,
3 Panie, Ostojo moja i Twierdzo, mój Wybawicielu,
Boże mój, Opoko moja, na którą się chronię,
Tarczo moja, Mocy zbawienia mego i moja Obrono!
4 Wzywam Pana, godnego chwały,
i będę wolny od moich nieprzyjaciół.
5 Ogarnęły mnie fale śmierci
i zatrwożyły mnie odmęty niosące zagładę;
6 oplątały mnie pęta Szeolu,
zaskoczyły mnie sidła śmierci.
7 W moim utrapieniu wzywam Pana
i wołam do mojego Boga;
usłyszał On mój głos ze swojej świątyni,
a krzyk mój dotarł do Jego uszu.
8 Zatrzęsła się i zadrżała ziemia,
góry poruszyły się w posadach,
zatrzęsły się, bo On zapłonął gniewem.
9 Uniósł się dym z Jego nozdrzy,
a z Jego ust – pochłaniający ogień,
od niego zapaliły się węgle.
10 Nagiął On niebiosa i zstąpił,
a czarna chmura była pod Jego stopami.
11 Lecąc, cwałował na cherubie,
a skrzydła wiatru Go niosły.
12 Przywdział mrok niby zasłonę wokół siebie,
jako okrycie ciemną wodę, gęste chmury.
13 Od blasku Jego obecności
rozżarzyły się węgle ogniste.
14 Pan odezwał się z nieba grzmotem,
to głos swój dał słyszeć Najwyższy,

15 wypuścił swe strzały i rozproszył wrogów,
cisnął błyskawice i zamęt wśród nich wprowadził.
16 Aż ukazało się dno morza
i obnażyły się posady lądu
od groźnej nagany Twej, Panie,
i podmuchu wichru Twoich nozdrzy.
17 On wyciąga [rękę] z wysoka i chwyta mnie,
wydobywa mnie z toni ogromnej;
18 ocala mnie od przemożnego nieprzyjaciela,
od mocniejszych niż ja, co mnie nienawidzą.
19 Napadają na mnie w dzień dla mnie złowrogi,
lecz Pan jest mi obroną,
20 wyprowadza mnie na miejsce przestronne;
ocala, bo mnie miłuje.
21 Pan nagradza moją sprawiedliwość,
odpłaca mi według czystości rąk moich.
22 Strzegłem bowiem dróg Pańskich
i nie oddaliłem się od mojego Boga,
23 bo mam przed sobą wszystkie Jego przykazania
i nie odrzucam od siebie Jego poleceń,
24 lecz jestem wobec Niego bez skazy
i wystrzegam się grzechu.
25 Pan mnie nagradza za moją sprawiedliwość,
za czystość rąk w Jego oczach.
26 Ty jesteś miłościwy dla miłościwego
i względem męża szlachetnego jesteś szlachetny,
27 względem czystego okazujesz się czysty,
wobec przewrotnego jesteś przebiegły.
28 Albowiem Ty wybawiasz lud pokorny,
a pognębiasz wzrok wyniosły.
29 Bo Ty, Panie, każesz świecić mojej pochodni;
Boże mój, oświecasz moje ciemności.
30 Bo z Tobą zdobywam wały,
mur przeskakuję dzięki mojemu Bogu.
31 Tego Boga droga jest nieskalana,
słowo Pana w ogniu wypróbowane;
On tarczą dla wszystkich, którzy do Niego się chronią.
32 Bo któż jest Bogiem prócz Pana?
Lub któż jest opoką prócz Boga naszego?
33 Bóg, co mocą mnie przepasuje

i nienaganną czyni moją drogę,
34 On daje moim nogom rączość nóg łani
i stawia mnie na wyżynach,
35 On ćwiczy moje ręce do bitwy,
a ramiona – do napinania spiżowego łuku.
36 Dajesz mi Twą tarczę ocalenia
i wspiera mnie Twoja prawica,
a Twoja troskliwość czyni mnie wielkim.
37 Wydłużasz moje kroki na drodze
i stopy moje się nie chwieją.
38 Ścigam mych wrogów i dopadam,
a nie wracam, póki nie zginą.
39 Rozbiłem ich, nie mogli się podnieść,
upadli pod moje stopy.
40 Mocą mnie przepasujesz do bitwy,
sprawiasz, że przeciwnicy gną się pode mną,
41 zmuszasz wrogów moich do ucieczki,
a wytracasz tych, co mnie nienawidzą.
42 Wołają – lecz nie ma wybawcy;
do Pana – lecz im nie odpowiada.
43 Jak proch na wietrze ich rozrzucę,
zdepczę jak błoto uliczne.
44 Ty mnie ocalasz od buntów ludu,
ustanawiasz mnie głową narodów.
Służy mi lud, którego nie znałem.
45 Są mi posłuszni na pierwsze wezwanie;
cudzoziemcy mi schlebiają.
46 Cudzoziemcy bledną,
z drżeniem wychodzą ze swoich warowni.
47 Niech żyje Pan! Moja Opoka niech będzie błogosławiona!
Niech będzie wywyższony Bóg, mój Zbawca,
48 Bóg, który zapewnia mi pomstę
i poddaje mi narody,
49 wybawia mnie od nieprzyjaciół,
wynosi nad moich wrogów
i uwalnia od gwałtownika.
50 Przeto będę Cię, o Panie, chwalił między narodami
i będę wysławiał Twoje imię.
51 Tyś zwycięstwa wielkie dał królowi

i Twemu pomazańcowi okazałeś łaskę,
Dawidowi i jego potomstwu na wieki.

Komentarz: Edycja św. Pawła

Modlitwa dziękczynna króla Dawida lub któregoś z jego następców (w.51). ST zawiera jeszcze inną jego wersję w 2 Sm 22,2-51. Król uniknął śmierci (ww.2-6.16-20) dzięki Bożej interwencji (ww.7-15). Umocniony Jego opieką pokonał wrogów (ww.16-32) i zmusił ich do kapitulacji (ww.33-49). W końcu opiewa moc Pana, który wierny obietnicy danej Dawidowi, udzielił mu zwycięstwa (ww.50n). W świetle NT psalm wyraża dziękczynienie Chrystusa, Nowego Dawida, po zwycięskiej walce z mocami zła i śmierci, w której okazał się niezłomnie wierny Ojcu. Bóg objawił się w sposób szczególny w Jego Zmartwychwstaniu, w obłoku Wniebowstąpienia (Dz 1,9) i w wichrze Zielonych Świąt (Dz 2,2). Zwycięstwo Króla wywyższonego na krzyżu staje się udziałem wszystkich, którzy w swym życiu pragną doskonałości na wzór samego Ojca (Mt 5,48). Zwycięstwo to jest zawsze łaską Boga, której udzielił Jezusowi, a przez Niego i nam.

Psalm 18 - Król dzięki czyni za zwycięstwo – Biblia pisarzy, tom 4: Psałterz pisarzy, ks. Marek Starowieyski, wyd. Marek Derewiecki, 2024

Diligam Te, Domine, fortitudo mea.

Autor: **Leopold Staff** (1878 - 1957).

1. Kierownikowi chóru. Sługi Pańskiego Dawida, który wyśpiewał te słowa, gdy Pan wyrwał go z ręki wszystkich nieprzyjaciół jego i z ręki Saula.
2. Miłuję cię, Panie mocy moja.
3. Pan jest twierdza moja i schronienie moje i wybawiciel mój; Bóg ucieczka moja i nadzieja moja: opiekun mój i róg zbawienia mego i obrońca mój.
4. Chwaląc, wołam Pana, gdyż wybawił mnie od nieprzyjaciół moich.
5. Ogarnęły mnie wały śmierci i potoki nieprawości strwożyły mnie.
6. Osaczyły mnie sidła piekła i pęta śmierci pojmały mnie.
7. W ucisku mym wezwałem Pana, zawołałem do Boga mego. I usłyszał głos mój z świątyni swojej i krzyk mój doszedł do uszu jego.
8. Wzruszyła się i zadrżała ziemia, zatrzęsły się posady gór, zachwiały się, gdyż się rozsierdził.
9. Wybuchnął dym gniewu jego, strzelił ogień i z jego oblicza, wytrysnęły węgle jarzące.
10. Nachylił niebo i zstąpił, ciemność miał pod stopami.
11. Wstąpił na cherubinów i leciał, leciał na skrzydłach wiatrów.
12. Ciemność uczynił swym płaszczem, namiotem jego były czarne wody w obłokach powietrznych.
13. W blasku oblicza jego siekły chmury gradem i węglem ognistym.
14. I zagrzmiał Pan z nieba, Najwyższy wydał swój głos: grad i węgle ogniste.
15. Wypuścił strzały i rozproszył mych wrogów, ciskał raz po raz pioruny i przeraził ich.
16. Odkryły się źródła wód, obnażyły się posady ziemi od groźby twojej, Panie, od tchnienia gniewu twego.
17. Sięgnął z nie biosów i pochwycił mnie, i wyrwał z nawały wód.
18. Ocalił mnie od przemożnych wrogów moich i od tych, co nienawidzili mnie, choć byli górą nade mną.
19. Opadli mnie w dniu ucisku, i Pan był obrońcą moim.
20. I wywiódł mnie na wolność, i zbawił, gdyż mnie miłował.
21. I wynagrodził mnie Pan, gdyż służyłem mu wiernie, odpłacił mi wedle czystości rąk moich.

22. Albowiem strzegłem dróg Pana i nie czyniłem nic złego przeciw Bogu memu.
23. Miałem nakazy jego przed oczyma i nie odrzucałem praw jego.
24. Chadzałem przed nim bez skazy i strzegłem się nieprawości.
25. I nagrodził mnie Pan wedle sprawiedliwości mojej i wedle czystości rąk moich przed obliczem jego.
26. Ze świętym jesteś święty, z rzetelnym jesteś rzetelny,
27. ze sprawiedliwym sprawiedliwie poczynasz, lecz z przewrotnym postąpisz przewrotnie.
28. Ludowi w ucisku pomagasz, a oczy przewrotnych poniżasz.
29. Tyś, Panie, moją pochodnią, Boże mój, oświeć ciemności moje.
30. W tobie uchodzę napaści, w Bogu moim przesadzam mury.
31. Boże mój, droga twoje jest bez zmazy, słowa twoje, Panie, doświadczone są w ogniu. Tarczą tyś wszystkim, którzy ci ufają.
32. Bo któż jest Bogiem prócz Pana? I kto Bogiem prócz Boga naszego?
33. Bóg, który opasuje mnie mocą, strzeże od zmazy drogi mojej.
34. On uczynił me nogi rączymi jak nogi jelenia i postawił mnie na wysokiej skale.
35. On zaprawił rękę mą do boju i ukrzepił ramię me jak łuk spiżowy.
36. Tyś okrył mnie opieką twej tarczy i prawica twoja wsparła mnie. Nauka twoja poprawiła mnie i dała mi mądrość.
37. Rozszerzyłeś podstawę moją, nie chwieją się moje kroki.
38. Goniłem nieprzyjaciół moich i dopadłem ich, i nie wróciłem, pókim ich nie zniszczył.
39. Poraziłem ich, iż nie powstali, padli pod moje stopy.
40. Opasałeś mnie siłą do walki i ugiąłeś przeciwników pode mnie.
41. Poddałeś mi karki nieprzyjaciół moich, wytraciłeś nienawidzących mnie.
42. Wołali o pomoc i nie zjawił się zbawca, wzywali Pana i nie usłyszał ich.
43. Jak proch na wietrze starłem ich, zdeptałem jak błoto uliczne.
44. Wyrwałeś mnie z rozruchów ludu, postawiłeś mnie na czele narodów.
45. Lud, którego nie znałem, służy mi, jest mi posłuszny na słowo.
46. Synowie obcych ludów hołdują mi, padli na duchu z drżeniem schodzą z grobów swych.
47. Niech żyje Pan! Błogosławiony Bóg! Bądź pochwalony, Boże zbawienia mego!
48. Boże, któryś mnie pomścił i ujarzmił narody, coś mnie uwolnił od zaciekłych wrogów,
49. tyś wyniósł mnie nad przeciwników moich i ocaliłeś mnie od krzywdziciela.
50. Przeto sławić Cię będę wśród narodów, panie, śpiewać będę imieniowi twemu:
51. tobie, który uświetniasz zwycięstwo króla swego i darzysz łaską pomazańca swego, Dawida, i potomstwo jego na wieki.

Miłuję Cię Panie • Ps 18

Jeden z najstarszych utworów w Księdze Psalmów. Psalm 18 czule opisuje wiarę człowieka do Boga słowem czułej miłości.

MODLITWA BŁAGALNA • Psalm 18 to **jeden z najstarszych utworów**, jakie znajdujemy w Psałterzu. Obrazami nawiązuje do mitów kananejskich i w swych zasadniczych zrębach może pochodzić nawet z czasów przed monarchią. Przypisuje się go Dawidowi, za „ja" lirycznym może rzeczywiście ukrywać się postać legendarnego króla lub innego monarchy. Utwór ten mógłby być recytowany przez niego w świątyni jako modlitwa za naród – dziękczynienie – prośba o obronę przed nieprzyjaciółmi. Niektórzy widzą w nim – królewski hymn zwycięstwa, inni twierdzą, że należy do gatunku – modlitwy błagalnej tefillah oraz do grupy – psalmów królewskich.

MOTYW MIŁOŚCI • Trzy strofy psalmu, które słyszymy w dzisiejszej liturgii, to trzy wyznania:

- **Miłości** (Miłuję Cię, panie, Mocy moja)
- **Ufności** (Boże, skało moja, na którą się chronię, tarczo moja, mocy zbawienia mego i moja obrono)
- **Wdzięczności** (Niech żyje Pan, niech będzie błogosławiona moja Opoka. Niech będzie wywyższony mój Bóg i Zbawca).

Z Ewangelią łączy go motyw miłości wyrażonej przez Dawida hebrajskim czasownikiem **raham**, związanym z **rehem** (łono matki) i oznaczającym żarliwe, poruszające całe wnętrze człowieka uczucie. **Miłość do Boga**, o której się tu mówi, jest czulsza i bardziej intensywna niż miłość matki do dziecka.

NAJWAŻNIEJSZE CYTATY

- **Skało moja, na którą się chronię, tarczo moja, mocy zbawienia mego i moja obrono**
- **Wzywam Pana, godnego chwały, i wyzwolony będę od moich nieprzyjaciół**
- **Ty dajesz wielkie zwycięstwo królowi.**

Psalm 18 – Dziękczynienie króla za zwycięstwo

„Psalmy +" z modlitwami i komentarzami. Wyd. edycja św. Pawła, Częstochowa 2026

Ten starożytny hymn radości opiewa wielkie zwycięstwo króla nad nieprzyjacielem. Słownictwo wdzięczności i uwielbienia jest obecne już we wprowadzeniu (ww.3-4), a potem w zakończeniu (ww.47-51). Psalm ma swoją paralelę w @ Sm 2-51. Główna część hymnu przedstawia zasadniczo dwa obrazy, oddzielone od siebie medytacją mądrościową (ww.21-29). W pierwszym (ww.5-20) następują po sobie sceny związane z zagrożeniem, z którego król wyszedł obronną ręką dzięki interwencji Boga. W drugim (ww.30-46 natomiast psalmista opisuje przygotowania do „walki" oraz zbawczą interwencję Bożą.

„**Boże**, nasza skało i twierdzo, wypowiadamy naszą wdzięczność za cuda, które nieustannie dokonujesz w Chrystusie i w Duchu Świętym. Spraw, abyśmy w dobrej i złej doli odczuwali Twoją obecność i ku Tobie wznosili pieśń wiecznej radości. Prosimy Cię o to przez Chrystusa, Pana naszego"

Chrystus w Starym Testamencie "

– Nancy Guthrie – Vocatio, Warszawa 2024

Ps 18,3 Ps 92,10-11 Ps 132,17 Łk 1,68-70 NPD
- Chrystus pełnym mocy Pomazańcem Bożym

„**PAN jest moją skałą, twierdzą, wybawieniem.**
On jest dla mnie Opoką, na której się chronię.
On jest moją tarczą i moim zbawieniem,
Warownią o murach niezdobytych!" (Ps 18,3 NPD)

„**Ty, PANIE, rozproszysz swoich nieprzyjaciół,**
A wszyscy złoczyńcy pójdą na zagładę.
To Ty mnie wybrałeś, olejkiem namaściłeś
I mocą obdarzyłeś większą od bawołu" (Ps 92,10-11 NPD)

„**Tutaj wyrośnie potomek Dawida,**
Potężnym uczynię mego Pomazańca” (Ps 132,17 NPD)

Potęga większa od siły bawołu, o którym jest mowa w Psalmie 92, odnosi się do śmiertelnie niebezpiecznego zwierzęcia, które może zrobić straszliwy użytek ze swoich rogów. Rogi bawołu są symbolem siły i zwycięstwa. Taką siłą charakteryzował się Dawid, lecz jego siła miała źródło w Bogu – Zbawicielu. Tego samego potężnego Pomazańca – Zbawiciela – opiewał także Zachariasz w modlitwie, którą wzniósł przy narodzinach swego syna Jana:

„**Niech będzie uwielbiony PAN, Bóg Izraela, bo wejrzał na swój lud i dał mu odkupienie! On powołał Zbawcę z rodu swego sługi Dawida, zgodnie z tym, co od dawna zapowiadał**” (**Łk 1,68-70** NPD).

W swej modlitwie Zachariasz napełniony Bożym Duchem prorokował o dniu, w którym Mesjasz dosłownie unicestwi swoich wrogów i zgromadzi swój Lud z całej Ziemi, by rządzić nim w pokoju.

Tego właśnie dokona Jezus, gdy przyjdzie powtórnie. Jednakże Zachariasz nie wychwalał jedynie tego, co miało nadejść w dalekiej przyszłości. Prorokował też, iż ten Zbawiciel sprawi, że „**będziemy mogli służyć Mu bez strachu w świętości, objęci sprawiedliwością po wszystkie dni nasze**” (**Łk 1,74-75** NPD).

Bóg objawił swą moc w Mesjaszu (Chrystusie) nie tylko po to, by wyzwolić uciemiężonych, lecz także by stworzyć sobie Nowy Lud – święty i sprawiedliwy, który – trwając w Chrystusie – będzie żył z Nim bez lęku, ponieważ całkowicie Mu ufa.

„**Zbawco pełny mocy, nasz Odkupicielu! Ty mocą Bożą powstałeś z martwych, dlatego wielbimy Twoją potęgę! Z uwagi na swe święte obietnice okazałeś nam miłosierdzie. Kiedy trwamy w Tobie, Twoja dobroć i łaskawość pozwalają nam służyć Ci bez lęku**”.